

SCI-CONF.COM.UA

SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS OF MODERN SOCIETY

**ABSTRACTS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
FEBRUARY 5-7, 2020**

**LIVERPOOL
2020**

SCIENTIFIC ACHIEVEMENTS OF MODERN SOCIETY

Abstracts of VI International Scientific and Practical Conference
Liverpool, United Kingdom
5-7 February 2020

**Liverpool, United Kingdom
2020**

72.	БЕНЮК В. О., ЛАСТОВЕЦЬКА Л. Д., КУРОЧКА В. В., ЩЕРБА О. А., ШЕНЬ Г. Ю., ДОМБРОВСЬКИЙ Л. Е. ВПЛИВ ГОРМОНОТЕРАПІЇ НА МЕНСТРУАЛЬНУ ФУНКЦІЮ У ЖІНОК З АДЕНОМІОЗОМ ТА ГІПЕРПЛАСТИЧНИМИ ПРОЦЕСАМИ ЕНДОМЕТРІЯ.	462
73.	БОЙКО О. П., ПОВАЛІЙ Т. Л. ХОРЕОГРАФІЧНІ ПРАКТИКИ В СУЧАСНОМУ СОЦІОКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ.	471
74.	БОЙКО Л. П. ВИРАЖЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТІ ПОДІЙ В УКРАЇНСЬКОМУ СКЛАДНО – ПІДРЯДНОМУ РЕЧЕННІ ЧАСУ.	480
75.	БОЙКО Л. П., ДАВИДОВА І. В. ВІД АУДІЮВАННЯ ТЕКСТУ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ СИТУАЦІЇ У ПРОЦЕСІ ОВОЛОДІННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ІНОЗЕМНИМИ СЛУХАЧАМИ.	485
76.	БОНДАР-ПІДГУРСЬКА О. В., БИСТРИЦЬКИЙ О. В. НАУКОВО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВ В КОНТЕКСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ.	492
77.	БОНДАРЕНКО А. В., РОМАНЮК М. В. ЕТАПИ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.	497
78.	БОРИСОВА Ю. В., СЕЛЕЗНЬОВА Є. Є. СПРИЯННЯ СОЦІАЛЬНОМУ СТАНОВЛЕННЮ МОЛОДІ ЗАСОБАМИ КУЛЬТУРНО-ДОЗВІЛЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.	502
79.	БОРИСОВА Ю. В., БЛЄДНИХ Ю. В. СИСТЕМА СОЦІАЛЬНИХ ВИПЛАТ ЯК ОДИН З ЧИННИКІВ ІНТЕГРАЦІЇ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ.	509
80.	БОРОНЫ Е. Е., ТОВТ П. П. ОЦІНКИ ПАРАМЕТРІВ ФУНКЦІЇ РОЗПОДІЛУ ЗА СПОСТЕРЕЖУВАНИМИ ДАНИМИ.	512
81.	БОЧЕЛЮК В. Й. СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ УПРАВЛІНЦЯ.	515
82.	БЛИН Е. В. КВАНТОВАЯ ТЕОРИЯ ГРАВИТАЦИИ ИЛИ ФИЗИКА ДЛЯ ЛЕТАЮЩЕЙ ТАРЕЛКИ.	521
83.	ВАЛАНЦЕВИЧ Д. А. ОПИС КЛІНІЧНОГО ВИПАДКУ ГЕПАЦЕЛЮЛЯРНОЇ КАРЦИНОМИ.	532
84.	ГАЄВСЬКА В. О., ЛИСЯНСЬКА Г. В. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ КОМПЛЕКСНИХ ЧИСЕЛ ПРИ ВИКЛАДАННІ ВЕКТОРНОЇ АЛГЕБРИ ТА АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ.	536
85.	ГУБЕНКО С. И., БЕСПАЛЬКО В. Н. ВЛИЯНИЕ ИМПУЛЬСНОГО НАГРУЖЕНИЯ НА НЕМЕТАЛЛИЧЕСКИЕ ВКЛЮЧЕНИЯ И СТРУКТУРУ СТАЛИ.	541
86.	ГУЛІЄВА Н. М., ПАСТЕРНАК В. В., САМЧУК Л. М. ЗАСТОСУВАННЯ ГЛИБИННОГО МЕТОДУ ШЛІФУВАННЯ САПОНІТ – ТИТАНОВИХ ЗАГОТОВОК.	550
87.	ГУТНІК Ю. Ю., СТРИЛЕЦЬ О. П., СТРЕЛЬНИКОВ Л. С. БІОТЕСТУВАННЯ ЯК МЕТОД ОЦІНКИ ЯКОСТІ ВОДИ ПИТНОЇ.	555

УДК 81'233:811.161.2'243]-057.875-054.6

**ВІД АУДІЮВАННЯ ТЕКСТУ ДО КОМУНІКАТИВНОЇ СИТУАЦІЇ У
ПРОЦЕСІ ОВОЛОДІННЯ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ ІНОЗЕМНИМИ
СЛУХАЧАМИ**

Бойко Л. П.

Давидова І. В.

Запорізький державний медичний університет

м. Запоріжжя, Україна

Анотація: стаття має за мету дослідити вимоги сучасної методики щодо аудіювання тексту як виду мовленнєвої діяльності у форматі принципу активної комунікативності.; вибір прийомів навчання; зміст освітніх завдань; навчання аудіювання за допомогою аудіо текстів.

Ключові слова: аудіювання, комунікативність, аудіотекст, мовленнєве спілкування.

Комунікативна ситуація є компонентом й категорією мовленнєвого спілкування.

Формування мовленнєвих навичок і вмінь розглядається з точки зору особливостей кожного виду мовленнєвої діяльності та форми її функціонування як монологічної, так і діалогічної. Характер оволодіння навичками та вміннями монологічного мовлення у плані розповіді і передачі логічно вираженої ідеї прочитаного або прослуханого тексту розглядається у форматі принципу комунікативності. Необхідно оцінювати також поширений тематично-комунікативний підхід до мовленнєвого і текстового матеріалу. Навчальний принцип активної комунікативності є найважливішим у сучасній методиці викладання мови як іноземної. Саме він підпорядковує усі аспекти навчання :

зміст навчального процесу, співвідношення знань з вміннями та навичками, вибір прийомів навчання, зміст освітніх завдань.

Сучасна структура заняття, метою якого є аудіювання тексту, зумовлює комунікативний підхід до процесу навчання. Комунікативність, за визначенням багатьох методистів, подібно процесу навчання мовленнєвого спілкування.

Вимоги сучасної методики у цьому контексті полягають не стільки у тому, щоб виучувати мову від абетки, орфографії, граматики, фонетики тощо, а навчати іноземних слухачів спілкуванню нерідною мовою. Лексико-граматичний матеріал не подається спеціально, а відпрацьовується під час роботи з текстом, яка обов'язково супроводжується усіма видами мовленнєвої діяльності, які взаємозв'язані та взаємообумовлені, кожен з них, з точки зору категорії комунікативності, узгоджується з презентацією мовленнєвих засобів, з характером текстів і цілеспрямованою системою завдань. Проте завжди постає питання визначення провідного для навчання виду мовленнєвої діяльності на конкретному занятті з мови. Іноземець, якщо він не філолог, зацікавлений лише у тому, щоб передавати українською мовою ту інформацію, яку він в аналогічних ситуаціях передавав би рідною мовою. У повсякденному мовленнєвому спілкуванні слухове сприйняття завжди направлене на зміст того, про що йдеться. Але сприймання мови на слух як єдиного цілого за формою і змістом може бути направлено або на зміст, або на форму, яке необхідно розвивати під час навчання за методичною системою і систематично. Відомо, що навчання аудіювання починається вже під час знайомства іноземних слухачів з викладачем в аудиторії. Цілеспрямованим це навчання стає, коли іноземні слухачі виконують спеціальні завдання, які призначені для розвитку навичок і вмінь аудіювання тексту іноземною мовою.

Досягнення сучасної методики вказують на те, що аудіювання як вид мовленнєвої діяльності забезпечується механізмом короткотермінової та довготермінової пам'яті. Необхідно визначити ті навички і вміння, які формуються у процесі навчання аудіювання. Суттєвими навичками та вміннями

у цьому контексті вважаються сприйняття на слух окремих звуків, а також здатність розрізняти окремі слова у потоці мовлення, фіксація межі речення та основних типів інтонацій, визначення логічного предикату в реченні, прогнозування, виділення головної думки та загальної ідеї всього висловлювання, розуміння його змісту тощо.

Під час спілкування рідною мовою легко розпізнаються звуки, слова, інтонації, зміст висловлювання, а під час спілкування нерідною мовою, навіть при нормальному темпі мовлення, це викликає великі труднощі. Іноземному слухачеві дуже важко сприймати на слух нерідну мову. Тому особливістю роботи під час аудіювання, «механічного мовлення», є те, що іноземні слухачі повинні сприймати текст до кінця без зорової опори, не маючи змоги перепитати, попросити повторити, уточнити. У той час, коли створюється звичайна мовленнєва ситуація, той, хто говорить і той, хто слухає, співпрацюють. Під «механічним мовленням» маються на увазі аудіотексти, у процесі яких формуються навички і вміння аудіювання. Ефективним застосування аудіотекстів може бути тільки тоді, коли реципієнт хоче слухати. Бажання вислухати текст до кінця, не зважаючи на складнощі, з'являється у слухача, якщо він має інтерес до змісту тексту. Цю зацікавленість викликають сюжетні тексти, невеликі за обсягом, які змушують концентрувати увагу слухачів на фабулі тексту.

Отже, тексти для аудіювання не мають бути ідентичними до текстів для читання, тому що останні мають за мету формування навичок читання тексту, переказу, засвоєння граматичного, синтаксичного матеріалу тощо. Щоб зацікавити слухачів прослухати новий текст до кінця, необхідно, щоб він мав сюжет, який захоплює і викликає розуміння того, що відбулося і чому саме так. Відомо, що заняття з іноземної мови носить комплексний характер відносно видів мовленнєвої діяльності. Проте аудіювання - це специфічний, особливий вид мовленнєвої діяльності, де основною метою є формування навичок аудіювання, тому цей вид діяльності є провідною формою заняття, якому

належить більша частина релевантних завдань. Такий вид мовленнєвої діяльності як аудіювання знаходить відображення у структурі заняття і стає у центрі уваги іноземних громадян.

Чітко виходячи з цієї тези, фабульні тексти, таким чином, компенсують відсутність мовленнєвого оточення та вирішують дві методичні мети. По-перше, сприймати на слух зв'язний текст, тобто навчати саме аудіювання, а також використовувати фрагменти цього ж тексту, як основу для реалізації аудитивних завдань, які є тренінгом навичок і вмінь аудіювання.

По-друге, у формуванні навичок та вмінь на занятті з аудіювання, де центральним структурним компонентом є аудіотекст, дуже важливу роль відіграє допоміжний матеріал, необхідний для виконання деяких аудитивних завдань. Наприклад, сигнальні картки з розділовими знаками для набуття вміння відрізнити основні типи української інтонації.

Заняття з аудіювання здійснюється за схемою, де обов'язковими є три структурні компоненти:

- двократне аудіювання зв'язного тексту (добування з нього головної інформації);
- декілька аудитивних вправ, які направлені на тренування окремих навичок і вмінь аудіювання;
- завершальне сприйняття цілого тексту й контроль його розуміння.

Основним методичним принципом заняття повинен бути принцип від аудіювання зв'язного тексту до завершального розуміння тексту без предтекстових вправ, тому що у житті завжди спочатку сприймається текст і тільки потім робиться аналіз. Отже, через низку тренуючих вправ і завдань, які побудовані на фрагментах цього тексту, можна досягнути розуміння змісту аудитивного тексту. Реалізація методичної побудови заняття закінчується роботою з тестами, які контролюють розуміння змісту тексту.

Рівень сприйняття змісту текстів й правильність виконання аудитивних завдань перевіряється у трьох зрізах: передекспериментальному, середньому й постекспериментальному.

Від цього залежить кореляція між результатами правильного виконання завдань й розумінням змісту тексту. Експериментальне навчання закінчується постекспериментальним зрізом, метою якого є виявлення результату аудіювання прослуханого тексту.

Ефективність пропонованої методики навчання аудіювання вказує на те, що за допомогою аудіотекстів, а також спеціальних завдань, побудованих на відповідних фрагментах цих текстів й раціональної структури заняття, можна успішно навчати аудіювання.

У рамках категорії комунікативності необхідно застосовувати конкретні комунікативні прийоми навчання, види комунікативно цінних фраз у тих чи інших життєвих ситуаціях спілкування, типи та види комунікативних та ситуативних вправ, імітуючих реальне мовленнєве спілкування. І такий вид як аудіювання має суттєве значення в оволодінні українською мовою іноземними слухачами.

Текст для аудіювання та комплекс завдань, які побудовані у відповідності з описаною вище тріступеневою структурою заняття.

Завдання 1. Прослухайте текст і скажіть, у якій його частині - спочатку, у середині чи наприкінці виражена його головна думка.

Я не можу їсти суп

Одного разу до ресторану зайшов чоловік і попросив дати йому тарілку супу. Коли офіціант приніс йому суп, чоловік сказав, що він не може їсти цей суп. Офіціант забрав тарілку з супом, яку приніс, і дуже швидко приніс іншу тарілку з супом і підкреслив, що йому сподобається цей суп.

Але людина знову повторила ту ж саму фразу, що вона не може їсти цей суп. Тоді офіціант поцікавився, чому він не може їсти цей суп і зауважив, що це дуже смачний суп. У відповідь він почув: «Тому що в мене немає ложки».

Завдання 2. Прослухайте розповідь ще раз, намагайтеся запам'ятати його зміст.

Завдання 3. Перевірте свою пам'ять. Відповідайте на запитання «так», якщо таке було у тексті, або «ні», якщо цього не було.

1. Дія відбувалася у кафе?
2. До ресторану прийшла жінка?
3. Відвідувач попросив принести йому м'ясо?
4. Офіціант - це гарна жінка?
5. Він приніс йому суп?
6. Чоловіку сподобався суп?
7. Він не міг їсти суп, тому що суп йому не сподобався?
8. Відвідувач не мав ложки, щоб його їсти?

Завдання 4. Відповідайте на запитання.

1. Хто прийшов до ресторану?
2. Кого відвідувач попросив принести йому суп?
3. Що сказав чоловік, коли йому принесли суп?
4. Офіціант приніс йому іншу тарілку супу?
5. Що офіціант сказав, коли приніс суп вдруге?
6. Що відповів йому клієнт?
7. Яке запитання було після відповіді?
8. Це був смачний суп?
9. Чому чоловік не міг їсти цей суп?
10. Суп не сподобався або була інша причина?

Завдання 5. Повторюйте за диктором.

1. Чоловік попросив дати йому тарілку супу.
2. Офіціант приніс суп.
3. Чоловік не може їсти суп.
4. Офіціант забрав тарілку з супом.
5. Офіціант дуже швидко приніс іншу тарілку з супом.
6. Відвідувач знову повторив, що не може їсти цей суп.

7. Офіціант поцікавився, чому він не може їсти цей суп.

8. Тому що в мене немає ложки.

Завдання 6. Читайте текст два рази водночас з диктором. Слідкуйте за темпом та інтонацією.

Завдання 7. Робота з картками. Прочитайте речення. Поставте розділові знаки - кому або крапку.

1. Коли офіціант приніс йому суп чоловік сказав що він не може їсти цей суп.

2. Офіціант забрав тарілку з супом яку приніс і дуже швидко приніс іншу.

3. Людина знову повторила що вона не може їсти цей суп.

4. Офіціант зауважив що це дуже смачний суп.

5. У відповідь він почув тому що в нього немає ложки.

Раціональна система типів завдань і форм роботи викликає зацікавленість слухачів, підтримує активність уваги та знижує рівень втомленості.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Мальчевска В. Развитие навыков и умений аудирования // Русский язык за рубежом. - 1990. - № 3. - С. 47-50.

2. Лехикайнен Р. Некоторые принципы обучения аудированию речи // Русский язык за рубежом. - 1990. - № 3. - С. 51-55.

3. Митрофанова О.Д. Учебный принцип активной коммуниктивности обучения студентов нефилологов // Русский язык за рубежом. - 1979. - № 1. - С. 58-63.